

*Каденко О. О.,**аспірант кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури
Національного університету «Одеська національна академія»,
адвокат, член Ради адвокатів України*

ФУНКЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АСОЦІАЦІЇ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

Анотація. Статтю присвячено дослідженню функцій Національної асоціації адвокатів України, визначенню та виокремленню таких функцій. Встановлено, що ні серед науковців, ні серед практиків немає одностайності у розумінні пріоритетних напрямів діяльності Національної асоціації адвокатів України, а проблема визначення функцій Національної асоціації адвокатів України тісно пов'язана з визначенням поняття НААУ, розмежуванням його та поняття адвокатури, а також розмежуванням функцій професійної організації адвокатів та функцій адвокатури як суспільного інституту. Визначено, що поняття адвокатури значно ширше поняття Національної асоціації адвокатів України та остання виступає одночасно законодавчо визначеною формою об'єднання всіх адвокатів України та суб'єктом консолідації своїх членів. Запропоновано під функціями Національної асоціації адвокатів України розуміти основні напрямки діяльності, що здійснюються з метою об'єднання всіх адвокатів України, забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування, сприяння розвитку та зміцнення інституту адвокатури в Україні, підвищення ролі та авторитету у суспільстві, захисту прав та законних інтересів адвокатів. Зроблено висновок, що основними функціями Національної асоціації адвокатів України за її законодавчим та статутним визначенням є консолідаційна, забезпечувально-самоврядна, організаційно-перспективна, організаційно-іміджева, корпоративно-захисна та функція адміністрування. Безпосередньо законодавчо визначеними функціями НААУ є представницька, захисна, кваліфікаційна та адміністративно-інформаційна (функція адміністрування). Самоврядними функціями НААУ є кваліфікаційна, дисциплінарна, нормотворча, роз'яснювальна, методологічна, адміністративна, представницька, фінансово-розпорядча, фінансово-контрольна, інформаційна, виконавча, установча та інші. Запропоновано доповнити пункт 4 частини 2 статті 45 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», виклавши його у такій редакції: «забезпечує доступ та відкритість інформації щодо адвокатів України, організовує роботу сервісів, необхідних для функціонування інституту адвокатури».

Ключові слова: адвокатура, Національна асоціація адвокатів України, функції адвокатури, функції Національної асоціації адвокатів України.

Постановка проблеми. Зі стрімким розвитком правової держави в Україні та тривалим реформуванням правничих інститутів, особливого значення набуває єдність наукових та законодавчих підходів до визначення їх сутності та змісту, а також мети, завдань та функцій таких інститутів. Зокрема, згідно зі Стратегією реформування судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки, схваленої Указом Президента України від 20 травня 2015 року, одним із

напрямів удосконалення та розвитку правничої сфери є реформування адвокатури. Одним зі способів досягнення цілей реформи є зміцнення на інституційному рівні Національної асоціації адвокатів України (далі – НААУ) для забезпечення належної професійної діяльності адвокатури, управління юридичними професіями та представництва колективних інтересів адвокатів [1]. Водночас ні серед науковців, ні серед практиків немає одностайності у розумінні пріоритетних напрямів діяльності Національної асоціації адвокатів України, що унеможливило успішне завершення реформування органів, які здійснюють судову, правоохоронну та правозахисну діяльність, на засадах задоволення об'єктивно наявних суспільних потреб, а також професійної доцільності й корпоративної прийнятності.

Мета статті. При реформуванні адвокатури та адвокатської діяльності слід завжди виходити з функціональних основ і на них планувати подальші кроки з удосконалення адвокатури, порівнювати ці функціональні основи з тими результатами, яких очікує суспільство від адвокатів, визначає правова система України [2, с. 97]. У зв'язку з цим, на наш погляд, дослідження саме функціональної складової частини статусу НААУ може розв'язати проблему відсутності єдності підходів до інституційного реформування адвокатури та створити функціональні основи для подальшого ефективного реформування цього інституту. З огляду на наведене, метою даної статті є визначення поняття та окреслення основних функцій Національної асоціації адвокатів України

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Функції адвокатури та Національної асоціації адвокатів України тією чи іншою мірою розглядалися у працях вітчизняних та закордонних науковців. Зокрема, означену проблематику досліджували Бакаянова Н.М., Варфоломєєва Т.В., Вільчик Т.Б., Бірюкова А.М., Іваницький С.О., Святоцький О.Д. та інші. Водночас функції Національної асоціації адвокатів України належного безпосереднього дослідження так і не здобули, оскільки наукові праці зазначених та інших вчених були здебільшого присвячені функціям адвокатури.

Виклад основного матеріалу. Проблема визначення функцій НААУ тісно пов'язана із поняттям НААУ як таким, розмежуванням його з поняттям адвокатури, а також розмежуванням функцій професійної організації адвокатів та функцій адвокатури, як суспільного інституту.

Частиною 1 статті 45 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» визначено, що НААУ є недержавною некомерційною професійною організацією, яка об'єднує всіх адвокатів України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування [3].

У Статуті НААУ, затвердженому Установчим З'їздом адвокатів України 12 листопада 2012 року (з подальшими змінами),

поняття НААУ більш конкретизовано: всеукраїнська недержавна некомерційна неприбуткова професійна організація, яка об'єднує всіх адвокатів України з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування, створена на засадах професійної належності та об'єднує адвокатів для сприяння розвитку та зміцненню інституту адвокатури в Україні, підвищення рівня правової допомоги, що надається адвокатами, підвищення ролі та авторитету адвокатури в суспільстві, захисту прав та законних інтересів членів Організації [4].

Таким чином, НААУ є законодавчо визначеним професійним корпоративним суб'єктом, який здійснює свою діяльність щодо інституту адвокатури.

Зазначимо, що поняття адвокатури є полісемантичним і використовується щонайменше в п'яти значеннях: діяльність адвоката з надання певних видів правової допомоги; професія, що характеризує рід звичайної трудової активності особи; організаційна форма об'єднання членів адвокатської корпорації; наука; навчальна дисципліна [5, с. 14]. Науковці наполягають на двоєдності, триєдності статусу адвокатури, одним з яких розглядається форма об'єднання адвокатів у єдину професійну асоціацію [6].

Втім поняття адвокатури за сутністю та змістом не збігається з поняттям НААУ та є значно ширшим. НААУ виступає одночасно законодавчо визначеною формою об'єднання всіх адвокатів України та суб'єктом консолідації своїх членів. Водночас саме функції НААУ й відрізняють її від адвокатури загалом. На наш погляд, основним напрямом діяльності адвокатури є правозахист зовнішніх суб'єктів (осіб, яким надається правнича допомога), в той час, як всі основні функції НААУ спрямовані на результат для внутрішніх суб'єктів (членів НААУ – адвокатів). Зазначене, звісно, не виключає ролі НААУ в процесі державотворення, забезпечення реалізації конституційного права на правничу допомогу і виконання інших, очевидно зовнішньо спрямованих функцій. Однак, за своєю суттю НААУ є корпоративною організацією та основною метою її діяльності є досягнення результатів саме в інтересах своїх членів, що і визначає, на наш погляд, похідний характер функцій, спрямованих на зовнішніх суб'єктів.

При дослідженні функцій НААУ ми виходимо із того, що у правовій науці функції найчастіше визначаються як напрями (основні чи головні) впливу явища, що досліджуються, на суспільні відносини, зумовлені його призначенням; роль того чи іншого органу [7, с. 46; 8, с. 52; 9, с. 30; 10, с. 20].

Слушною є думка Баканової Н.М. про те, під загальною-оретичним поняттям функцій суб'єкта (зокрема, адвокатури) слід розуміти традиційно сформоване у праві розуміння їх як основних напрямів діяльності, що зумовлюватимуться метою діяльності [2, с. 100–101].

Конкретизуючи вказане визначення щодо НААУ, вважаємо, що функції НААУ можна визначити як основні напрями діяльності, що здійснюються з метою об'єднання всіх адвокатів України, забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування, сприяння розвитку та зміцнення інституту адвокатури в Україні, підвищення ролі та авторитету у суспільстві, захисту прав та законних інтересів адвокатів.

Як вже зазначалось, якщо дослідженню функцій адвокатури приділялася значна увага науковців, то функції НААУ, як самостійного суб'єкта інституту адвокатури, мало досліджені. Водночас хоч Національна асоціація адвокатів України й вико-

нує цілу низку функцій, притаманних інституту адвокатури, однак їй властиві й власні специфічні функції, які потребують окремої наукової уваги.

Узагальнення наукових підходів щодо функцій, мети та завдань того чи іншого суб'єкта вказує на те, що всі ці поняття можна розглядати в аспекті руху від загального до більш конкретного. Тому не дивно, що щодо адвокатури аналіз її функціональних основ здійснюється у різних об'єктах (системах), зокрема, у громадянському суспільстві чи в реалізації окремих функцій громадянського суспільства, у державі (правовій державі), окремих видах судочинства, в реалізації права на отримання правової допомоги, у правозахисному механізмі загалом. Причому з цих досліджень випливає, що функції адвокатури у багатьох з цих об'єктів ототожнюються [2, с. 105].

Аналогічно, досліджуючи функції інституційної адвокатури, вітчизняні вчені вже опосередковано визначали функції НААУ, ототожнюючи її з інститутом адвокатури загалом. Наприклад, Вільчик Т.В. виділяє такі функції адвокатури: 1) просвітницьку; 2) функцію кваліфікованого професійно-правового контролю за забезпеченням системою публічної влади конституційних прав і свобод людини; 3) нормотворчу; 4) виховну; 5) законодавчої ініціативи та ін. [10, с. 26–28]. Кожна з таких функцій тією чи іншою мірою здійснюється й Національною асоціацією адвокатів України, однак, вважаємо, що функції НААУ доцільно виділяти та досліджувати, з огляду на її законодавчо закріплені статус.

Зокрема, із законодавчого та статутного визначення НААУ випливає, що основними її функціями є: 1) об'єднання всіх адвокатів (консолідаційна); 2) забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування (забезпечувально-самоврядна); 3) сприяння розвитку та зміцнення інституту адвокатури в Україні (організаційно-перспективна); 4) підвищення ролі та авторитету адвокатури у суспільстві (організаційно-іміджева); 5) захисту прав та законних інтересів (корпоративно-захисна).

Аналізуючи статутні положення НААУ, Бакаянова Н.М. визначає такі функції: 1) представницька функція (представляє адвокатуру України у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, організаціями, установами, підприємствами незалежно від форм власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями; делегує своїх представників до органів державної влади; взаємодіє з національними та іноземними громадськими організаціями та міжнародними неурядовими організаціями; здійснює співробітництво та підтримку правових громадських об'єднань в Україні); 2) захисна функція (сприяє досягненню адвокатурою повної самостійності, незалежності та самоврядування; забезпечує захист соціальних та професійних прав, законних інтересів адвокатів у органах влади, установах, організаціях, органах місцевого самоврядування, міжнародних організаціях і установах); 3) інформаційна функція (забезпечує доступ та відкритість інформації про адвокатуру України; забезпечує доступ та відкритість інформації щодо адвокатів України через Єдиний реєстр адвокатів України; поширює правову інформацію, населення, адвокатів, правових громадських організацій в Україні та за кордоном; здійснює надання інформації та роз'яснень з питань, пов'язаних із діяльністю органів адвокатського самоврядування, а також щодо прийнятих ними рішень); 4) пропагандистська функція (спри-

яння підвищенню ролі інституту адвокатури в українському суспільстві; сприяння підвищенню статусу професії адвоката в Україні); 5) функція контролю (забезпечує належне виконання адвокатурою її конституційних завдань; забезпечує виконання адвокатами захисту за призначенням та надання безоплатної правової допомоги у випадках, передбачених законодавством України); 6) превентивна функція (застосовує заходи щодо недопущення та припинення недобросовісної конкуренції у сфері адвокатської діяльності); 7) законотвора функція (сприяє залученню адвокатури до процесу законотворення та інших процесів, пов'язаних з розбудовою правової держави впровадження нових правових реформ; бере участь у розробці нормативно-правових актів організації та проведенні експертизи проектів законів, програм, рішень та інших документів і нормативних актів з питань адвокатури та адвокатської діяльності; вносить пропозицій щодо вдосконалення законодавства України та практики його застосування); 8) виховна функція (забезпечує дотримання етичних стандартів діяльності адвокатів; встановлює нагороди та заохочення адвокатів, вносить пропозиції щодо представлення адвокатів до державних нагород України та інших відзнак державними органами та органами місцевого самоврядування; забезпечує високий професійний рівень адвокатів України); 9) освітня функція (розробляє єдину методику професійної підготовки та перепідготовки адвокатів, помічників та стажистів адвокатів, поширює етичні стандарти професії; сприяє організації та впровадженню заходів щодо вдосконалення юридичної освіти, розвитку юридичної професії та підвищення кваліфікації адвокатів; роз'яснює чинне законодавство України з питань адвокатури та адвокатської діяльності та узагальнення практики Європейського суду з прав людини; розробляє та реалізує програми обміну досвідом та стажування адвокатів за кордоном); 10) дослідницька функція (поширює та сприяє вивченню історії адвокатури, літератури, традицій з питань адвокатської діяльності; сприяє науковій розробці питань, пов'язаних з діяльністю адвокатури, усуненню недоліків у правозастосовній діяльності; організовує та проводить експертизи проектів законів, програм, рішень та інших документів та нормативних актів; сприяє зміцненню зв'язків між юридичною наукою, освітою і практикою); 11) видавнича функція (засновує видавництва (редакції), в тому числі інтернет-видання, видання газет, журналів, науково-популярної, довідкової та іншої літератури); 12) функція міжнародного співробітництва (здійснює розвиток міжнародних зв'язків, обмін професійним досвідом, співробітництво з міжнародними організаціями, всебічне сприяння імплементації міжнародних норм і стандартів адвокатської діяльності; здійснює підтримання зв'язків та здійснення обміну делегаціями закордонних країн та їх представниками, здійснення іншої міжнародної діяльності; здійснює заснування або вступ у міжнародні та всеукраїнські громадські організації, підтримка міжнародних зв'язків, укладання відповідних міжнародних угод, а також участь у здійсненні інших міжнародних заходів); 13) організаційна функція (здійснює організацію та забезпечення проведення самостійно або спільно з державними органами, органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями, у тому числі міжнародними, конгресів, конференцій, семінарів, тренінгів, круглих столів, оголошує конкурси тощо, бере

участь у відповідних заходах за кордоном; здійснює організацію та координацію роботи органів адвокатського самоврядування) [12, с. 285–286].

У частині 2 ст. 45 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» [3] визначено чотири функції НААУ: 1) представляє адвокатуру України у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями, делегує представників до органів державної влади (представницька); 2) захищає професійні права адвокатів та забезпечує гарантії адвокатської діяльності (захисна); 3) забезпечує високий професійний рівень адвокатів України (кваліфікаційна); 4) забезпечує доступ та відкритість інформації щодо адвокатів України (функція адміністративно-інформаційна).

Зазначений у статті 45 профільного закону перелік функцій НААУ не є вичерпним і вказана норма закону прямо відсилає до інших норм цього ж нормативно-правового акту, які також містять визначення напрямів діяльності НААУ. Оскільки відповідно до частини 3 статті 45 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» НААУ діє через організаційні форми адвокатського самоврядування, то до функцій НААУ слід віднести й функції, які здійснюють конференції адвокатів регіону, ради адвокатів регіону, Рада адвокатів України, з'їзд суддів України.

Узагальнено самоврядними функціями НААУ є: 1) кваліфікаційна; 2) дисциплінарна; 3) нормотворча; 4) роз'яснювальна; 5) методологічна; 6) адміністративна; 7) представницька; 8) фінансово-розпорядча; 9) фінансово-контрольна; 10) інформаційна; 11) виконавча; 12) установча та інші.

Означений вище прямий (безпосередній) та відсилний способи визначення функцій НААУ в Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» дозволяють виокремити основні та допоміжні функції НААУ. Основні функції прямо закріплені у частині 2 статті 45 вказаного закону, а допоміжні (другорядні, похідні, неосновні, галузеві тощо) – передбачені іншими нормами закону чи прийнятими на їх підставі нормативними (корпоративними) актами.

Окремою функцією НААУ, яку слід віднести до основних і яка визначає відмінність НААУ від будь-яких суміжних інститутів та потребує прямого закріплення у профільному законі, є функція адміністрування, зміст якої полягає у прийнятті адміністративних актів, управлінських рішень та здійсненні юридично-значущих дій щодо ведення Єдиного реєстру адвокатів України, сервісів щодо процедури доступу до професії адвоката, підвищення кваліфікації адвокатів тощо.

Визначена законом адміністративно-інформаційна функція НААУ практично полягає лише у веденні Єдиного реєстру адвокатів України [13], а Національною асоціацією адвокатів України адмініструється набагато більше сервісів [14; 15; 16]. З цих підстав, на наш погляд, доцільно доповнити пункт 4 частини 2 статті 45 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», виклавши його у такій редакції: «забезпечує доступ та відкритість інформації щодо адвокатів України, організовує роботу сервісів, необхідних для функціонування інституту адвокатури».

Висновки. Таким чином, проведене дослідження дає змогу дійти до висновку, що під функціями Національної асоціації

адвокатів України слід розуміти основні напрями її діяльності, що здійснюються з метою об'єднання всіх адвокатів України, забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування, сприяння розвитку та зміцнення інституту адвокатури в Україні, підвищення ролі та авторитету у суспільстві, захисту прав та законних інтересів адвокатів.

Основними функціями Національної асоціації адвокатів України за її законодавчим та статутним визначенням є консолідаційна, забезпечувально-самоврядна, організаційно-перспективна, організаційно-іміджева, корпоративно-захисна, нормативна та функція адміністрування. Безпосередньо законодавчо визначеними функціями НААУ є представницька, захисна, кваліфікаційна та адміністративно-інформаційна. Самоврядними функціями НААУ є кваліфікаційна, дисциплінарна, нормотворча, роз'яснювальна, методологічна, адміністративна, представницька, фінансово-розпорядча, фінансово-контрольна, інформаційна, виконавча, установча та інші.

Статутними функціями НААУ є: 1) представницька функція; 2) захисна функція; 3) інформаційна функція; 4) пропагандистська функція; 5) функція контролю; 6) превентивна функція; 7) законотворча функція; 8) виховна функція; 9) освітня функція; 10) дослідницька функція; 11) видавнича функція; 12) функція міжнародного співробітництва; 13) організаційна функція.

Окремою основною функцією НААУ, яка визначає основну її відмінність від будь-яких суміжних інститутів та потребує прямого закріплення у профільному законі, є функція адміністрування, зміст якої полягає у прийнятті адміністративних актів, управлінських рішень та здійсненні юридично-значущих дій щодо ведення Єдиного реєстру адвокатів України, сервісів щодо процедури доступу до професії адвоката, підвищення кваліфікації адвокатів тощо. Для текстувального законодавчого закріплення означеної функції як основної, пропонуємо доповнити пункт 4 частини 2 статті 45 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», виклавши його у такій редакції: «забезпечує доступ та відкритість інформації щодо адвокатів України, організовує роботу сервісів, необхідних для функціонування інституту адвокатури».

Ні за критеріями класифікації, ні за змістом перелік зазначених функцій не є вичерпним, а тому поглиблення наукових розробок даної тематики матиме значну користь для завершення процесу реформування адвокатури та удосконалення діяльності Національної асоціації адвокатів України.

Література:

1. Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки : Указ Президента України від 20.05.2015 № 276/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/276/2015> (дата звернення: 12.06.2019).
2. Бакаянова Н.М. Функціональні та організаційні основи адвокатури України : дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.10. Одеса, 2017. 487 с.
3. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17> (дата звернення: 14.06.2019).
4. Статут недержавної некомерційної організації «Національна асоціація адвокатів України» : Рішенням установчого з'їзду адвокатів України 17.11.2012. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/inshi-dokumenty/statut_naau.pdf (дата звернення: 14.06.2019).

5. Теоретичні основи організації адвокатури в Україні : принципи та система : Монографія / С.О. Іваницький. Київ : Інтерсервіс, 2017. 800 с.
6. Либанова С.Э. Триединство статусов российской адвокатуры. Адвокат. Москва : *Законодательство и экономика*, 2011. № 5. С. 5–10; Аракелян М.Р. Институт адвокатуры в правозащитной системе Украины : теоретико-правовой аспект : монография. Одесса : Фенікс, 2014. 155 с.
7. Юсупов В.А. Теория административного права. Москва : Юрид. лит., 1985. 160 с.
8. Фелелов П.А. Механизм уголовно-правовой охраны (основные методологические проблемы). Москва : Наука, 1992. 232 с.
9. Хецуриани Д.Г. Функции советского гражданского права (теоретические проблемы понятия и системы) / отв. ред. Т.А. Лилуашвили. Тбилиси : Мецниереба, 1990. 149 с.
10. Ківалова Т.С. Зобов'язання відшкодування шкоди за цивільним законодавством України : теоретичні проблеми : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.03. Одес. нац. юрид. акад. Одеса, 2008. 40 с.
11. Вільчик Т.Б. Функції інституційної адвокатури. *Форум права*. 2017. № 2. С. 24–29. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index (дата звернення: 13.06.2019).
12. Бакаянова Н.М. Функціональні основи об'єднання адвокатів в Україні. *Часопис Київського університету права*. № 3. 2015. С. 282–287.
13. Порядок ведення Єдиного реєстру адвокатів України : Рішення Ради адвокатів України від 17.12.2012 № 26. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/poryadki/2018-07-25-poryadki-109_5b597b1f8c28b.pdf (дата звернення: 14.06.2019).
14. Про облік на офіційному веб-сайті Національної асоціації адвокатів України інформації про складення/не складення особами кваліфікаційного іспиту : Рішення Ради адвокатів України від 13.06.2016 № 162. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/rishennya/2016-06-13-r-shennya-rau-162_577ce8b375cb7.pdf (дата звернення: 14.06.2019).
15. Порядок підвищення кваліфікації адвокатів України : Рішення Ради адвокатів України від 14.02.2019 № 20. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/poryadki/2019-02-14-poryadki-20_5ca35aef7a1b9.pdf (дата звернення: 14.06.2019).
16. Положення про ордер на надання правничої (правової) допомоги : Рішення Ради адвокатів України від 12.04.2019 №41. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/pologennya/2019-04-14-pologennya-41_5cdc17a3782b5.pdf (дата звернення: 14.06.2019).

Kadenko O. Functions of the Ukrainian National Bar Association.

Summary. The article is sanctified to research of functions of the Ukrainian National Bar Association, determination and selection of such to the function. It is set that neither among scientists nor among practical workers there is not unanimity in understanding of priority directions of activity of the Ukrainian National Bar Association, and problem of determination of functions of the Ukrainian National Bar Association dough related to determination of concept UNBA, differentiation of him and concept of advocacy, and also by differentiation of functions of professional organization of advocates and functions of advocacy, as a public institute. Certainly, that concept of advocacy considerably more wide concept of the Ukrainian National Bar Association and the last comes forward simultaneously as a legislatively certain form of association of all advocates of Ukraine and subject of consolidation of the members. It is suggested under the functions of the Ukrainian National Bar Association to understand basic directions of activity, that come true with the aim of association of all advocates of Ukraine, providing of realization of tasks

of advocate self-government, assistance to development and strengthening of institute of advocacy in Ukraine, increase of role and authority in society, to the protection of rights and legal interests of advocates. It is drawn conclusion, that by the basic functions of the Ukrainian National Bar Association on her legislative and regulation determination consolidation, of providing of self-government, organizationally-perspective, organizationally-imaginary, corporately-protective and function of administration directly by the legislatively certain functions of UNBA representative, protective, qualificatory and administratively-informative (function of administration). By the self-government functions of UNBA qualificatory, dis-

ciplinary, of creation of norms, of elucidation, methodological, administrative, representative, financially-prescriptive, financially-control, informative, executive, constituent et al. It is suggested to complement a point 4 parts 2 articles of a 45 Law of Ukraine "On advocacy and advocate activity", expounding him in a next release: «provides access and openness of information on the advocates of Ukraine, organize work of services necessary for functioning of institute of advocacy».

Key words: advocacy, Ukrainian National Bar Association, function of advocacy, function of the Ukrainian National Bar Association.